ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **P. F.,** proti žalovanému **Ministerstvu financí – Generálnímu ředitelství cel,** se sídlem v Praze 4, Budějovická 14, v řízení o zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2001, č. j. 9608/02 - 41

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 6. 2001, č. j. 15912/01-41, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Celního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 10. 4. 2001, č. j. 2849/2001-04 o propuštění žalobce ze služebního poměru pro porušení služební přísahy zvlášť závažným způsobem podle § 106 odst. 1 písm. d) zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“) s odůvodněním, že jednání žalobce bylo dostatečně prokázáno a napadené rozhodnutí je prosto vad věcných a právních. Úvahy žalobce, že se na něj po napomenutí za přestupek má hledět jako na nevinného, označil žalovaný za mylné, neboť zákon o přestupcích nezná ustanovení o zahlazení přestupku. Správní orgán 1. stupně vycházel z jednání, které zakládá skutkovou podstatu přestupku proti majetku a uložená sankce byla dostatečným důkazem o porušení služební přísahy. Určité jednání může být současně přestupkem i důvodem pro propuštění ze služebního poměru. Jelikož nebylo dostatečně prokázáno, že by se žalobce dopustil předmětného jednání ve služebním stejnokroji celníka, byla věta obsahující toto tvrzení z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí

vypuštěna. Žalovaný v rozhodnutí dále uvedl, že povinnost být čestným a ukázněným celníkem se nepochybně vztahuje i na dobu mimo službu, předmětné jednání žalobce se neslučuje s postavením celníka a s tím, jak byl měl na veřejnosti i mimo službu vystupovat.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, v níž vyjádřil přesvědčení, že text služební přísahy celníka jej neváže do činností v běžném občanském životě. Trval proto na tom, že dne 19. 2. 2001 se nedopustil takového jednání, které by se mohlo kvalifikovat jako závažné porušení služební přísahy. V době, kdy spáchal přestupek, nebyl ve službě, neplnil žádné služební úkony, proto neexistuje žádná souvztažnost na text služební přísahy celníka. Žalobce má za to, že byl protiprávně propuštěn ze služebního poměru, a že vydaná rozhodnutí jsou protizákonná. Proto navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného včetně předchozího rozhodnutí ředitele Celního ředitelství v Ústí nad Labem pro nezákonnost v celém rozsahu zrušil.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce se jednání dopustil. Nelze souhlasit s jeho názorem, že služební přísaha nezavazuje celníka mimo službu, neboť celník prohlašuje, že bude čestným a ukázněným, a musí takto nepochybně vystupovat na veřejnosti bez ohledu na to, zda jde o výkon služby nebo o chování mimo službu. Dále žalovaný uvedl, že menší závažnost z pohledu přestupkových předpisů neznamená, že totéž jednání nemůže být zhodnoceno jako zvláště závažné z pohledu pracovněprávního vztahu a vzniklých důsledků pro zaměstnavatele. Postup ředitele celního ředitelství byl přiměřený okolnostem případu a dostatečně podložen důkazy. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Uvedená právní věc vedená u Vrchního soudu v Praze byla tímto soudem postoupena Nejvyššímu správnímu soudu s poukazem na ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen "s. ř. s."). Podle uvedeného ustanovení, nestanoví-li zákon jinak, věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona (do 1. 1. 2003) a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení vrchním soudům nebo Nejvyššímu soudu, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud.

Podle ustanovení § 130 odst. 1 s. ř. s. postupuje Nejvyšší správní soud v tomto řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V ustanovení § 106 odst. 1 zákona o služebním poměru, když podle § 12 odst. 3 celního zákona se tato ustanovení přiměřeně užijí na služební poměr celníků, je stanoveno, ve kterých případech může být příslušník celní správy propuštěn ze služebního poměru. Podle písm. d) citovaného ustanovení může být celník propuštěn ze služebního poměru, jestliže porušil služební přísahu nebo služební povinnost zvlášť závažným způsobem. Jednání žalobce dne 19. 2. 2001 se neslučuje se zněním služební přísahy celníka podle § 15 odst. 1 celního zákona, zejména s částí: „Slavnostně prohlašuji, že budu čestným, statečným a ukázněným celníkem", když bylo prokázáno, že uvedeného dne byl zadržen pracovníky prodejny BILLA ve V. se zbožím, které v této prodejně odcizil. Služební přísahou se celník zavazuje k čestnému a ukázněnému chování nejen v rámci plnění služebních povinností, ale i v rámci běžného života. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s tím, že žalobce se předmětným jednáním výrazně odchýlil od požadovaného chování celníka, čímž zvlášť závažně porušil služební

přísahu, protože není akceptovatelné, aby se celník choval v souladu s přísahou pouze v rámci své pracovní doby, resp. výkonu svého povolání, zatímco v osobním a soukromém životě by porušoval právní předpisy bez jakýchkoliv důsledků pro jeho profesi. Pro hodnocení jednání žalobce v rámci správního řízení o propuštění ze služebního poměru je právně irelevantní, zda toto jednání bylo či nebylo a jakým způsobem posouzeno v přestupkovém řízení.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť žaloba nebyla shledána důvodnou a v postupu žalovaného nebyla shledána nezákonnost.

Účastníkům nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, když žalobce neměl v řízení úspěch a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nevznikly (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu